

**בס"ד יג' מנחם-אב ה'תשע"ג**  
 הדלקת נרות - 19: 27  
 צאת השבת - 20: 17  
 רבנו תם - 21: 11  
**שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"**

**שנה שלוש עשרה - עלון מס' 680**  
 @ ביום שני ט"ו באב, לא אומרים "תחנון".  
 @ שבע השבתות הבאות, "שבעה דנחמתא".  
 @ ביום שישי התרת נדרים ראשונה, 40 יום קודם ראש השנה.



# אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל  
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.



כפסידין: "נחמו נחמו" (ישעיה מ')

## פרשת ואתחנן - שבת לחמו

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

### מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובתו השלילית של הקדוש ברוך הוא.
- ← אזהרה על שמירת מצוות התורה.
- ← שלוש ערי המקלט בעבר הירדן.
- ← פרשה ראשונה של קריאת שמע.

**"ראה למדתי אתכם וכו' ושמור נפשך מאד פן תשכח"**  
 אמרו חכמים שאם היינו שומעים את כל התורה מפי הקב"ה לא היינו שוכחים אותה כלל, אבל עתה שמענו את עשרת הדברות מפי משה רבנו, השכחה מצויה. זהו שאמר: ראה למדתי אתכם - אני בעצמי ולא הקב"ה. לכן: השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח, כי יש חשש גדול לשכוח את דברי התורה. (רוח חיים)

**"בעבר הירדן בגיא מול בית פעור" (ד' מ"ו)**  
 אפשר שבא הכתוב לרמוז לנו מה שאמרו חז"ל בגמרא (ברכות נ"ח): כשאדם עובר לפני בני עבודה זרה יאמר: בית גאים יסח ה'. והנה ר"ת של: בית גאים יסח ה' (באדנות) הוא: בגיא. והיינו מול בית פעור שהוא מקום עבודה זרה. זהו שאמר: בעבר הירדן, רצונו לומר כשאדם עובר שם.

**"רק השומר לך ושמור נפשך מאד..." (ד, ט)**  
 ה"חווה" מלובלין (רבי יעקב יצחק הורביץ) היה מפרש פסוק זה בדרך החסידות והמוסר: "רק השמר לך", לענייני גופך תקדיש זמן מועט וכוחות מצומצמים; ורמוז לדבר: "אכין ורקין מיעוטיך" ("אך" ו"רק" במקרא באות למעט-ירושלמי ברכות י"ד, ב). לעומת זאת "ושמור נפשך מאד", כל הכוחות הגנוזים בך תשקיע בשמירת הנפש ובטיפוח ענייני הרוח, שבהם מותר האדם מן הבהמה...  
**"אתה הראת לדעת, כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו"**

אומר רש"י: "כשנתן הקב"ה את התורה פתח להם שבעה רקיעים וכשם שקרע את העליונים כך קרע את התחתונים וראו שהוא יחידי". רמוז לדברי רש"י: הקב"ה נתן לעם ישראל את עשרת הדברות הפותחות ב"אנכי". "אנכי" שווה 81. אם נכפיל 81 ב-7 (הרקיעים) נקבל 567. "וראו שהוא יחידי" שווה 567.  
**"ואהבת את ה' אלוהיך..."**  
**"ואהבת" אותיות האבות.** "בכל לבבך", כאברהם שנאמר בו ומצאת את לבבו... "ובכל נפשך", כיצחק שמסר נפשו להקב"ה. "ובכל מאדך", כיעקב דכתיב ביה וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך. (בעל הטורים)

**"וזהה את אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו"**  
 הכתוב כאן פותח בלשון רבים, "אבותיך", ומסיים בלשון יחיד, "בזרעו". אין זה מקרה, כפי שמציין אבן-עזרא. שאילו נאמר כאן: "ויבחר בזרעם", היו כלולים בכך גם זרע האבות שאינם בני ישראל, כגון: בני קטורה אשת אברהם, ובני ישמעאל ועשיו. בביטוי "ויבחר בזרעו אחריו" ניתנת אפוא הבטחה לישראל, שהקב"ה בחר רק בזרע יעקב כדי להוריש להם את ארץ-חולתם.

**"ויהתערב ד' בי למעטכם" (ג, כו)**  
 לכאורה כותב 'זכר אזכרנו': משה רבינו היה צריך לומר ויתערב ד' בי בגללכם? ויש להסביר העניין על המובא שאם היה משה רבינו נכנס לארץ ישראל ובונה בעצמו את בית המקדש, קדושתו היתה כה גדולה עד כדי כך שלא היה נחרב, אולם אז היה הקב"ה מכלה את כעסו חלילה על בני ישראל ולא על בית המקדש. נמצא אם כן שאי כניסתו של משה רבינו לארץ היא למען בני ישראל, כי על ידי כן חמתו של הקב"ה היתה בעצים ואבנים... (ב. בר דין הי"ו)

**"וידעת היום... כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מזהה..." (ד, ל"ט)**  
 חז"ל מוצאים הנחיה נאותה לדרך שכל אדם ראוי לילך בה בחיים: א) "בשמים ממעל", כשמדובר בענייני "שמים", כהשגת תורה ויראת-שמים ועידון המידות. עלך להתבונן "ממעל", כלפי אלה שעומדים בתחומים אלה מעליך, וכתוצאה מכך תשאף להידמות אליהם ולהתקדם ככל האפשר במעלות התורה והיראה. (ב) "ועל הארץ מתחת", בעניינים ארציים, כהשגת ממון ושאר צרכים גשמיים, עלך להסתכל באלה שמצויים "מתחת", שמצבם הנשמי קשה ממצבך. כתוצאה מכך תהיה שמח בהישגים הגשמיים, ותפנה עיקר מרצך לעשות חיל בתורה ובמצוות.

**"השמרו לכם... פסל תמיזת כל" (ד, כג)**  
 היו זהירים והישמרו ביותר מפני "תמונת כל" - ממי שיש לו הרבה פרצופים ולא פרצוף מיוחד והתנהגות אחידה, אלא בביתו הוא נוהג אחרת מאשר בציבור ואין תוכו כבדו. (דברי הלוי)

**פנות הניבים והפתגמים**  
**הטביע חותמו על מישהו / על משהו = יתן אותותיו... עשה רשמו...**  
 חותם = סימן רשמי מיוחד של השליט המטבע בלחץ בצבע או בשענה או בכל חומר אחר על גבי מסמך קלשהו.  
**דוגמה:** המפקד שנהג בכתרון, בחייו הקצרים טבע חותמו על כל פקודיו.  
**מקור:** "חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת" [ירושלמי, סנהדרין דף יח, עמוד א'].  
 (ניבונכו)

הסירו מכוול מדרך עמי!  
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.  
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

**"שבת ז'חור"**

**"נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיכם" (מתוך ההפטר)**

בשעה שאמר ישעיה הנביא לישראל "נחמו נחמו עמי", ביקשו להורגו. אמר להם, **לא מדעתי** אני אומר לכם אלא, **"יאמר אלוקיכם"**. (מדרש ילקוט) פרשת "ואתחנן" נקראת כל שנה בשבת שלאחר תשעה באב ("ישבת נחמו"). עובדה זו הסביר המגיד רבי ישראל מקוזניץ בספרו "עבודת ישראל": לפי ההלכה, אסור ללמוד תורה בתשעה באב (חוץ ממדרשי "איכה", אגדות החורבן וכיוצא באלה); כי הלימוד גורם שמחה לאדם, ככתוב: "פקודי ה' ישירים משמחי לב" (תהילים י"ט, ט). ואין לשמוח ביום החורבן והאבל הלאומי. משום כך אנו קוראים פרשת "ואתחנן", המספרת על מתן תורה ל ישראל, מיד אחרי תשעה באב - שבו פסקנו מלימוד תורה - כדי להדגיש קבל עולם ומלואו, שאנו מתחילים שוב את לימוד התורה ומקבלים עלינו מחדש עול מלכות שמים ועול מצוות.

**"בניד כשתילי זתים" - חינוך**

**חינוך ילדיכם לאמונה**

הורה שיועד איך ללמד את ילדיו לחיות עם אמונה ולאהוב את הבורא, לא צריך עוד עצות בחינוך הילדים. רוב התיאוריות שמציפות היום את העולם הן לא יותר מאשר "פלסטרס", אם הן מתעלמות מכללי האמונה. משימת החינוך הופכת קשה יותר כאשר הילד לא לומד אמונה. ואם ההורה עצמו רחוק מהאמונה, כמובן שהבעיה הרבה יותר גדולה והוא צריך תחילה להיות דוגמה אישית לכל מה שהוא רוצה ללמד את ילדיו.

**זו המשימה שלנו, ההורים, לחזק את עצמנו באמונה.**

הורה חייב להפנים את שלושת הכללים העיקרים והבסיסיים של האמונה: א. הכל מהבורא. ב. הכל לטובה. ג. לכל דבר יש מטרה ועם מסר אלוקי.

שלושת הכללים הנ"ל צריכים להיות מושרשים בילדים עוד כשהם קטנים. ואף ילד הוא לא קטן מדי ללמוד אמונה. ברגע שיש לילד אמונה, ללמוד הרגלים טובים זו משימה קלה. רבי נחמן מברסלב אמר שלרכוש אמונה זו המשימה העיקרית של האדם בעולם! וכאן אנחנו צריכים לשים את הפוקוס. מה שמוביא אותנו למצוא את המסגרת החינוכית-לימודית הטובה והנכונה עבור ילדינו.

**ברכה והצלחה ופרנסה טובה**  
לעמדם וריטה מלכה הי"ו  
שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן.  
זכות השיעור בלוי"ן של מרן  
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א  
לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל  
מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם  
לטובה. לרפואת לוי"ן בן ריטה הי"ו  
ולחבדיל לעי"נ **אוון אהרון ז"ל** בן ריטה

**רפואה שלימה**

**לשבתאי מוסאי**  
בן זליכה הי"ו  
הקב"ה ישלח מזור  
ומרפא לרמ"ח אבריו  
ושס"ה גידיו. שיחזור  
לאיתנו הראשון  
ויזכה לשנים רבות  
טובות ונעימות עם  
רעייתו **רחל בת ביבי**

**פרכות ואיחולים לפייט**

**ליחיאל והמר אברה'ל הי"ו**  
בהגיע הבן יעקב נ"י למצוות.  
יהי רצון שיעלה במעלות התורה  
והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו  
ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים  
טובים ומאושרים ויתגשמו  
משאלותכם לטובה. ורפואה והצלחה  
**ליחיאל שאול** בן סעדה שושנה הי"ו,  
פרנסה טובה, אושר ושלוה.

**פרכה והצלחה**

**לאביחי מוסאי**  
בן טובה הי"ו.  
**שיזכה לזיווג הגון**  
משורש נשמתו הטהורה  
**ויצליח בעסקיו** ובכל  
משלח ידיו מתוך בריאות  
ופרנסה טובה, ויתגשמו  
כל משאלות ליבו לטובה  
לשנים רבות וטובות.

**פרכות ואיחולים לפייט**

**לפנחס ומירב מוסאי הי"ו**  
להולדת **הבת מנב"ת**  
יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות  
שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה  
שתצליח בכל דרכיה ומעשיה.  
וברכה והצלחה **שלמה ושרה לארי**  
ולמשפחת **מוסאי הי"ו** שירונו חת  
ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

**רפואה שלימה**

**לאליהו זסימי**  
בן גולשן הי"ו  
הקב"ה ישלח מזור  
ומרפא לרמ"ח אבריו  
ושס"ה גידיו. שיחזור  
לאיתנו הראשון  
ויזכה לשנים רבות  
טובות ונעימות עם  
רעייתו **רינה בת חנה**

**שיעור התורה הגדול בתבל**

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוי"ן  
**בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן  
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**  
בבית הכנסת **"אוהל מועד"**  
בשעה **21:30**  
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**  
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**,  
בחסות **"מאפייט בית הלחם"**

**רפואה שלימה**

**לטובה לכליזרי**  
בת ביבי מנב"ת  
הקב"ה ישלח מזור  
ומרפא לרנ"ב אבריה  
ושס"ה גידיה. שתחזור  
לאיתנה ותיזכה לשנים  
רבות וטובות יחד עם  
בעלה **ניסים הי"ו**

**בריאות והחלמה איתנה :**

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו  
**ציון נאמן בן מרים הי"ו**  
**משה נאמן בן מרים הי"ו**  
**מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו**  
**אברהם נאמן בן מרים הי"ו**  
**ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו**  
**מרים דויד' בן פרי הי"ו**  
גולשן **באבאי בת מרים** מנב"ת  
**מרים נסימי בת זליכה** מנב"ת  
לחולי ופצועי **צה"ל ועם ישראל**.

לעי"נ הצנוע והענו

**ציון מוסאי ז"ל**  
בן שבתאי ורחל שיחיו  
נפטרו יג' מנחם-אב תשל"ו  
**השבת פקידת שנתו.**

לעי"נ הישר והענו

**אורן-אהרון ז"ל**  
בן ריטה ועמרם שיחיו  
נפטרו יד' מנחם-אב  
**ביום ראשון פקידת שנתו.**

**פרכה והצלחה לפייט**

דוד ויעלי **ישראל הי"ו**  
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו  
**לזרע קודש בר קיימא**, ויצליחו  
**בעסקיהם ובכל משלח ידהם**,  
לפרנסה טובה, רפואה שלימה  
והקב"ה ימלא כל משאלות  
ליבם לטובה, חפץ ה' בידים,  
יצלח, יראת ה' היא אוצרם,  
ה' יאריך ימיהם בטוב  
ושנותיהם בנעימים.

**ברכה והצלחה**

**למתן ורעות מוסאי**  
בהגיע הבן **אברהם-יגל**  
הי"ו לגיל **החלקה**.  
יהי רצון שיעלה במעלות  
התורה והיראה ויצליח  
בכל דרכיו ומעשיו ויזכה  
לאריכות ימים ושנים  
וחיים טובים ומאושרים  
ויתגשמו כל משאלות  
ליבם לטובה.

**שבת שלום ומבורך**

**לעילוי נשמת :**

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל  
ענת גרפי ז"ל בת יהודית שתחיה  
ג'והר קמרי בת טאוס ויחזק ז"ל  
שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל  
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל  
מזל דיין בת עליה ז"ל  
דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל  
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל  
חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל  
שרלי שלום אליהו מטויד בן מרסל ז"ל  
שמעון שבת בן רחמה ז"ל  
חיים גרפי בן אברהם ז"ל  
אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**  
בן שלמה ושרה הי"ו  
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל  
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו  
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

## ”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

### הלכות סעודה רביעית

**שאלה:** האם חובה לאכול במוצאי שבת פת (לחם) לשם סעודה רביעית שנקראת גם כן מלוה מלכה? (סעודת דוד המלך).

**תשובה:** בגמרא במסכת שבת (דף קי”ט) אמרו, לעולם יסדר אדם שלחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית, ולעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית. (יסדר את שלחנו, כלומר, לפרוש מפה על שלחנו דרך כבוד וכיוצא בזה) ומשמע לכאורה שסעודה רביעית על הפת (כלומר עם נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת פת וברכת המזון) חובה, כמו הסעודה הראשונה של שבת, שהרי שתיהן הוזכרו באותה לשון בגמרא. וכן כתב הגר”א מוילנא, שמסמיכות מאמרים אלו משמע שסעודה רביעית צריכה להיות עם פת דוקא. וכן פסק הרמב”ם, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי’ ש). ומרן החיד”א בספרו מחזיק ברכה הוסיף שיש להזהר מאד בסעודה רביעית, ובעת שאוכל יכוין ”ללוות את השבת” ולהשאיר ברכה לסעודות החול. וזאת על פי מה שאמרו במסכת פסחים (קג). שהדבר דומה למלך שמלויים אותו בצאתו כשם שמלויים אותו בכניסתו. ובספר תוספת מעשה רב (סימן לט) הובא מעשה בגודל החיוב לאכול סעודה רביעית בכלל, שפעם אחת חלה רבינו הגר”א מוילנא במוצאי שבת, והיה מקיא ולא היה יכול לאכול סעודה רביעית, ואחר שישן ונרגע, ציוה את בני ביתו שיראו אם לא עלה עמוד השחר עדיין, יפררו לו כזית פת ויאכילוהו בכף כדי לקיים מצות סעודה רביעית. (וכן מנהג מרן הרב עובדיה יוסף שליט”א, להקפיד על אכילת סעודה רביעית). ורבינו יוסף חיים מבבל הוסיף שמעלת סעודה רביעית גדולה שמצלת מחיבוט הקבר.

אמנם מרן הרב שליט”א העיר, שלדעת הגאונים אף שודאי חובה לאכול סעודה רביעית, מכל מקום אין חיוב לאכלה עם פת. וכן מוכח מדברי עוד כמה מרבותינו הראשונים, שאין חיוב לאכול סעודה רביעית עם פת, אלא יכול להסתפק באכילת פת הבאה בכסנין, כגון עוגה (בשיעור כזית, עשרים ושבעה גרס) או אף בפירות. אולם מצוה להשתדל לאכול פת ממש בסעודה רביעית, ואם אי אפשר לו מחמת שובעו, יוכל לסמוך על שיטת הגאונים ולהסתפק באכילת עוגה. ואם אינו יכול לסעוד שלא עם עוגה, יאכל לכל הפחות פירות. (וכעין זה מורים דברי מרן החיד”א ז”ל).

### דין הנשים בסעודת מלוה מלכה

לפיכך כתב מרן הרב עובדיה יוסף שליט”א שגם הנשים תשתדלנה לקיים מצות סעודה רביעית. והוסיף שמובא בשם הרב הקדוש רבי אלימלך מליזנסק, שסגולה לנשים שתלדנה בקלות, שתאכלנה איזה דבר לשם מצות סעודה רביעית, ותאמרנה בפיהן ”לשם מצות סעודת מלוה מלכה” ועל ידי זה תלדנה בנקל ובהרווחה בעזרת ה’ יתברך. ושמענו כמה מקרים שנראה שהועילה סגולה זו.

**לסיכום:** כל הרוצה לזכות בברכה, יאכל סעודה רביעית בבית כנסת ”אוהל מועד” ויצפה בשיעורו של מרן מאור ישראל הרב עובדיה יוסף שליט”א על גבי מסך ענק, יחד עם עשרות מתושבי יבנה והסביבה (כ”י) ויהנה גם משיעור מרתק ונפלא וגם מסעודה רביעית כשרה למהדרין, עשירה כיד המלך. (מקום מיוחד לנשים) על זה נאמר: ”טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים”.



### ”מכל מלמד” השכלתי...”

”כ”א היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים”.

בט”ו באב בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לה... ומחוללות בכרמים.

**פשוטות** שבהן מה היו אומרות? בחור, שא נא ענייך וראה מה אתה בורר לך....

**יפיפות** שבהן מה היו אומרות? תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא לנוי.

**מיוחסות** שבהן מה היו אומרות? תנו עיניכם למשפחה, לפי שאין אשה אלא לָבָּנים.

**מכוערות** שבהן מה היו אומרות? קחו מקחכם לשם שמים ובלבד שתעטרונן בזהובים... (משנה תענית ד’, ודף ל”א ע”א).

הרמב”ם בהלכות מתנות עניים פרק ז’, הלכה ג’ קובע: ”מצות עשה ליתן צדקה... לפי מה שחשר העני אתה מצווה ליתן לו. אם אין לו כסות מכסים אותו, אם אין לו כלי בית, קונין לו. אם אין לו אישה, משיאין אותו ואם היתה אשה משיאין אותה לאיש, אפילו היתה דרכו של זה העני לרכב על סוס ועבד רץ לפניו, והעני ירד מנכסיו, קונין לו סוס לרכב עליו ועבד לרוץ לפניו, שנאמר: ”ידי מחסורו אשר יחסר לוי”.

### תקציר פרשת ואתחנן

בפרשת ואתחנן, ממשיך משה את נאום הפרידה שלו מעם ישראל. משה מספר כיצד התחנן בפני הקב”ה שייוותר לו על העונש שניתן לו לאחר שחטא בהכאת הסלע, שלא להיכנס לארץ ישראל. אך הקב”ה לא מוותר ולמשה נותר רק להשקיף על הארץ מבחוץ. משה מזכיר את מעמד הר סיני, בו התגלה ה’ לעם. משה מדגיש לפני העם שאמנם אלוהים התגלה אליהם, אך הם רק שמעו את קולו ולא ראו את דמותו. זאת כדי שלא יכינו פסל של האלוהים ובכך יחטאו בעבודה זרה. משה מזכיר אותם שגם בעתיד, בארץ, עליהם להיזהר שלא לעבוד עבודה זרה. כמובן שמשה מזכיר להם את עשרת הדברות שנחרטו על שני הלוחות במעמד הר סיני.

### רפואה אלטרנטיבית

#### חוסר בוויטמין D

ויטמין D בעל חשיבות רבה בספיגת הסידן בגוף ובסיוע בשמירה על צפיפות העצם. מחסור בוויטמין זה עלול להוביל לירידה בצפיפות העצם ולפגוע בפעילות בלוטת התריס, אותו איבר המצוי באזור הצוואר ואחראי על קצת חילוף החומרים בגופנו.

הסיבות למחסור הינן בעיות תפקודיות של הכבד והכליות שהם אברים המסייעים להפוך את הוויטמין המתקבל מן המזון לצורתו הפעילה בגוף. ניתן להשלים חסרים הן בתיסוף ויטמין D בצורת אבקה או קפסולות בהמלצת רופא ודיאטנית וכן ניתן להקפיד על צריכתו ממקורות המזון הבאים: דגים, מוצרי חלב מועשרים בוויטמין D, ביצים.

**הקמץ שהצחיק את יושבי מרום...**

שני החסידים שנסעו לרבים, החוזה מלובלין, היו דלים ואביונים, הפרוטות שבידם הספיקו להם לנסיעה קצרה בלבד וכשהתברר לעגלון כי אזלה לאלו הנוסעים הפרוטה מהכיס, הוריד אותם על אם הדרך ושני היהודים עמדו רעבים וצמאים, אך מעל הכל, צער היה נסוך על פניהם מחמת שעדיין לא הצליחו להגיע אל רבם הצדיק. מאין יבוא עזרם? כידוע כשראש יהודי מתבונן וחושב, מוצא הוא פתרונות והמצאות נפלאות. זקנו הארוך של הנוסע המבוגר מביניהם האיר את פניו, ואף יודע ספר היה. השני, הצעיר יותר, חבוש סקט ובעל מראה פשוט. החליטו השניים להתחכם, החסיד המבוגר יהיה "הרבי" וחברו הצעיר, יהיה "השמש". הרבי יברך והשמש יסייע לו וייתול את הפדיונות, וכך ינדדו עד העיר של רבם החוזה מלובלין. כאשר הגיעו אל כפר נידח וקטן ששהו שם יהודים, נכנס "השמש" אל האכסניה ופנה אל בעל האכסניה, ואמר לו: "איש בשורה אני היום, צדיק בא לעיר, אשרי חלקכם", אולם בעל האכסניה הגיב בצורה קשה ובוטה, ואמר: "אין אני מתעסק עם אדמוריים וצדיקים, אתה יכול לקחת את רבך הצדיק וללכת לכל מקום, אבל לא פה". "השמש" שהיה מפולפל ראה מתוך דבריו כי דבר מה מעיק על ליבו של בעל האכסניה, ואמר לו "יהודי יקר, הכתוב אומר דאגה בלב איש ישיחנה, שתף אותי במצוקתך ואולי אזכה להיות לעזר". דבריו נפלו על אוזניים קשובות. בעל האכסניה שתק זמן מה ואמר: "כחמש עשרה שנה מאז נישאתי לרעייתי ועדיין לא זכיתי לפרי בטן משלי, לצדיקים רבים נסעתי וטלטלתי את עצמי אולם עדיין לא הועיל לי, משום כך אל תביא אדמוריים לסביבתי!", אמר כשעיניו דומעות.

"השמש" העמיד פנים מתפעלות ואמר במאור פנים: "רבי זה אינו ככל האדמוריים, הוא שונה בתכלית". בתוך ליבו ידע שהוא אינו משקר... האיש הביט אל "השמש" ואמר "יודע מה? רבך מבין בקמעות? יכול הוא לכתוב קמעות?" "בוודאי", קפץ "השמש" על המציאה ומיהר לקרוא לשותפו הוא "האדמור"י. הלה יצא ממחבואו ופסע בפסיעות מדודות ובהליכה אומרת כבוד. נכנסו הם אל הבית וה"שמש" הסביר ל"אדמור"י את צרת בעל האכסניה ושמבקש הוא קמע בכדי לזכות בזרע של קיימא. פניו של "הרבי" היו רציניות כל אותה העת, אך עתה הרצינו פני "האדמור"י במידה גדושה מהרגיל. "האדמור"י עצם את עיניו בחזוקה, הרהר מעט וביקש מבעל הבית קלף, דיו, וקולמוס. האביזרים הובאו מידית לחדרו של "האדמור"י, והרבי פקד על כל השוהים לעזוב את החדר. כתב קמע על פיסת קלף, וסגר במעטפת בד. "האדמור"י פקד על בעל האכסניה לתת את הקמע לזוגתו, והזהירם בהזהרות חמורות כי אין להראות קמע זה לשום נברא שבעולם, כי עלול הקמע להפסיד את כוח סגולתו. פניו של האיש לבשו ארשת אושר, בקמעות עדיין האמין. בעוד שמחתו וצהלתו על פניו ערך ל"רבי" ול"שמשו" סעודה דשנה. וכן צייד אותם בסכום כסף גדול שהספיק להם לכל הוצאות הדרך עד לובלין, וממנה גם לשוב לביתם.

כעבור שנה שוב נסעו החברים אל לובלין והפעם הצליחו לחסוך מעות די הצורך, בכדי לעקוף את הכפר שביקרו בו בשנה שעברה. בית המדרש בלובלין היה

מלא מפה לפה. שני החברים נדחקו פנימה בהמון הצפוף לקבל ברכה מרבים החוזה מלובלין, ופתאום חשכו עיניהם... בעל האכסניה שהתברך אצלם, עמד על יד הרבי כשהוא עטוף בטלית ומשוחח עמו. בלית ברירה הטו את אוזנם לשיחה שהייתה בין הרבי לבעל האכסניה. נתברר כי האיש לא פחות ולא יותר עומד לעשות את מעמד ברית המילה לבנו שנולד בסימן טוב, לפני שמונה ימים...

עיניו של בעל השמחה תהו מבט קל אל חלל בית-המדרש ופתאום נמלטה צווחה מפיו: "הנה, זהו הרבי בעל המופת וזהו המשמש בקודש..." השניים כבר לא יכלו לברוח. הם איחרו את המועד. "החוזה מלובלין" זימן אותם אליו. הם התקברו בפיך ברכיים, בטוחים כי בעוד רגע קט יספגו מרבים תוכחת מוסר שלא ישכחו כל ימי חייהם. הרבי ציווה עליהם להישאר בבית המדרש עד לסיום הברית, ואחר, כאשר אבי הבן ביקש להשפיע עליהם מטר של זהב וכסף... פתח "החוזה" ואמר: "מחיצה של ברזל הייתה מפסקת בין יהודי חשוך בניס זה לבין אבינו שבשמיים, התפילות והברכות שקיבל הוא מהצדיקים לא הועילו מאומה, עד ששנינו הגעתם, אמר לחסידיו. "האדמור"י, אמר הרב, "נתן את הקמע שבו כתב רק ארבע אותיות, ס.ק.מ.ד.". פניו של "האדמור"י האדמו והסמיקו, החוזה מלובלין ידע את אשר נעשה אשתקד בחדרי חדרים עד לפרטים הקטנים... החוזה המשיך בדבריו: "ס.ק.מ.ד. הם ראשי תיבות של ארבע מילים בפולנית, "סטארא קראווא מילקא דאווא" שפירושו המילים הם "גם פרה זקנה עוד נותנת חלב". כשהגיע "הקמע" של "האדמור"י לשמיים, פרצו יושבי מרום בצחוק גדול ועל ידי אותו צחוק נסדקה "מחיצת הברזל", ואז פרצו למעלה עד כס הכבוד כל תפילות וברכות הצדיקים, וכך פעלו את פעולתם והיהודי נושע בבן זכר.

**סגולות לט"ו באב - לזיווגים**

במסכת תענית (דף כ"ו:): אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בבגדי לבן שאולין (שכולן שואלות זו מזו אפילו עשירות כדי שלא לבייש את מי שאין לה) ויוצאות במחולות בכרמים.

ט"ו באב הוא בדיוק 40 יום לפני בריאת העולם, ואתם הרווקים יכולים ביום הזה לבקש מה' הכרות זיווג. "ירבונו של עולם, כשם ש- 40 יום לפני יצירת הוולד יוצאת בת קול ומכריזה 'בת פלוני לפלוני', כך תכריז על הזיווג שלי היום, 40 יום לפני בריאת העולם".

**התפללו עבור חבר או חברה או אחות:** זה מה שהיו בנות ישראל עושות - מלבישות את חברותיהן בבגדים לבנים מהארון הפרטי שלהן. הלבישי חברה בתפילה לבנה שלך, תפילה סולחת (לבן הוא צבע המחילה), תפילה אוהבת, תפילה מפרגנת. "ה', איך אוכל לשמוח כשחברי/חברתי נשאר/ת בבדידותו/ה? תגאל גם אותה/ה היום".

**תתחילו למחול:** תפסיקו לשנוא את אחותכם, את גיסתכם, את דודתכם, את השדכן/כנית. עד שאתם לא מוחקים את הכעסים, הטינות והתוגות, הנס לא יקרה. **ערכו סעודה:** סעודה של שמחה, עם חברים טובים או עם משפחה. אתם מברכים ברכות הנהנין בכוונה ומודים לקב"ה על כל הטוב שיש לכם.

**עשיית מעשה חסד יוצא דופן:** זה דבר שהופך גזירה על פניה. דווקא רווקים שנכשלו כמה פעמים בהקמת בית צריכים הרבה יותר כוחות, הרבה יותר נחרצות וכוח של חסד. תנו צדקה, תשמחו מישהו שלא שימחתם זמן רב.